

Inden Gaza forsvinder: Kan amerikansk underkastelse til britisk imperial politik ændres?

15. december 2023 (EIRNS)—...Hvorfor er “Perfidious Albion” – det Britiske Imperium – mere ansvarlig end USA selv for den amerikanske udenrigspolitik fiasko? Lav en liste over de amerikanske militærfolk, der for nylig er blevet slået til riddere af den britiske krone. Generalerne Brent Scowcroft, Colin Powell, Tommy Franks, Martin Dempsey, Joseph Dunford, Norman Schwarzkopf... Undersøg derefter de krige, de udkæmpede, deres omkostninger, menneskelige og materielle, og deres udfald. Sammenlign de involverede nationers skæbne med nationernes skæbne i Anden Verdenskrig. Hvad oplevede efterkrigstidens Tyskland, Italien og Japan, alle fjendtlige nationer? Hvad har efterkrigstidens Irak, Afghanistan, Syrien og Libyen oplevet? Er det måske sådan, at generalerne blev slået til riddere, netop fordi de krige, som de udkæmpede, systematisk underminerede USA’s nationale interesser og fremmede imperiets interesser, og ikke det amerikanske folk eller den amerikanske regering?

Tænk et øjeblik – men måske ikke for dybt – over det rådne korpus af “geostrategiske” ideer, som Henry Kissinger repræsenterede, og som er destilleret, hvad angår deres konsekvenser i det virkelige liv, i det politiske memorandum “Memorandum 200 – om nationale sikkerhedsstudier – Konsekvenser af verdensomspændende befolkningsvækst for USA’s sikkerhed og oversøiske interesser.” Dokumentets usagte, men klart underforståede holdning var, at verdens underlegne folk, især dem, der boede i “det Globale Syd”, ikke skriver historie og derfor skal fratages besiddelsen såvel som brugen af de materielle ressourcer, der kræves for at gøre det. Kissingers

tilståelse i Chatham House den 10. maj 1982 af, at han foretrak britiske imperialistiske holdninger frem for FDR's vision for verden, herunder Roosevelts fire friheder, betyder, at han ikke ville have haft nogen reel uenighed med Churchills velkendte udtalelse om Israel og Palæstina:

“Jeg er ikke enig i, at hunden i krybben har den endelige ret til krybben, selv om den måske har ligget der i meget lang tid. Den ret anerkender jeg ikke. Jeg indrømmer for eksempel ikke, at der er gjort en stor uret mod de røde indianere i Amerika eller de sorte mennesker i Australien. Jeg indrømmer ikke, at der er sket en uret mod disse mennesker, fordi en stærkere race, en race af højere kvalitet, en mere verdslig klog race for at sige det på den måde, er kommet ind og har taget deres plads.” (Winston Churchill til Peel-kommissionen om et jødisk hjemland i Palæstina, 1937)

Kissingers bemærkninger fra den 18. oktober – “Jeg mener, at Vestbredden bør sættes under jordansk kontrol i stedet for at sigte mod en to-statsløsning, som efterlader et af de to territorier fast besluttet på at vælte Israel” – stammer fra den samme geostrategiske kloak, som Churchills “ærlige diskussion” om imperialismens rigtighed er et udtryk for. Zbigniew Brzezinskis 40-årige (1973-2017) vanhelligelse af amerikansk udenrigspolitik blev plagieret fra den britiske efterretningstjenestes mesteragent og “arabist” Bernard Lewis, hvis “islamiske fundamentalismekort”-politik, også kendt som Bernard Lewis-planen, blev gjort spiselig for “Readers Digest” (tidsskriftet “Det Bedste”) og ompakket af Brzezinski som “Krisens Bue,” og senere, mere groft som The Grand Chessboard (Det store skakbræt) og endnu grovere af Brzezinskis Sancho Panza, Samuel P. Huntington, som civilisationernes sammenstød.

Overvej følgende uregelmæssighed, rapporteret i dagens briefing, vedrørende den manglende udbetaling af over 53 milliarder dollars af allerede bevilgede penge i løbet af de sidste 17 måneder, godkendt under Schumer-Young “CHIPS and Science Act”, som blev vedtaget af Kongressen i juli 2022. Kun

35 millioner dollars af disse er blevet udbetalt, og de er gået til det britiske våbenfirma BAE Systems. Hvorfor bliver pengene ikke brugt? Og hvorfor blev pengene egentlig brugt på BAE? BAE Systems, lad os huske det, er i centrum af 1980'ernes "Al-Yamamah" olie-for-våben-aftale mellem Storbritannien og Saudi-Arabien. Husk en historie fra 29. november 2010 fra The Guardian i London: "Under det to timer lange møde i 2008 på et hotel i hovedstaden Bishkek (Kirgisistan) angreb [prins] Andrew, der rejser verden rundt som særlig britisk handelsrepræsentant, Storbritanniens korruptionsundersøgere i Serious Fraud Office (bagmands-politiafdeling) for det, han kaldte 'idioti'. ... I et telegram fra den amerikanske ambassade til Washington i oktober 2008 skrev (den amerikanske ambassadør i Kirgisistan), Tatiana Gfoeller: " Uforskammet sprog à la britisk ... [Andrew] vendte sig mod det generelle spørgsmål om at fremme britiske økonomiske interesser i udlandet. Han skældte ud på britiske anti-korruptions-efterforskere, som havde været så "idiotiske" næsten at ødelægge Al-Yamamah-aftalen med Saudi-Arabien."

Mens Gfoeller udtrykte chok over Andrews ubehøvlede opførsel under den to timer lange dialog, fremhævede hun to emner: Prinsens pral om Storbritanniens genoplivning af det 19. århundredes "Great Game"; og hans åbenhjertige angreb på snagende britiske journalister og efterforskere, som vovede at blande sig i Storbritanniens Al-Yamamah-aftale. "Den amerikanske ambassadør, en erfaren karrierediplomat, der taler seks sprog, så ikke ud til at have stor respekt for Andrews intellekt."

Den oprindelige titel på "CHIPS and Science Act" var "Endless Frontier Act of 2019", som skulle indvarsle en "Apollo Project-style" eksplosion i udvidelsen af amerikanske videnskabscentre, rumforskningsudposter, kommunikationsteknologier osv. Men der er ingen fremdrift i dette, for videnskabelig og teknologisk optimisme skal nedprioriteres i Amerika. Videnskabsbegejstringen må ikke få

lov til at påvirke den amerikanske ungdom, som den engang gjorde under Kennedy-administrationen. Vi forbereder nu "faktablade" om arten og karakteren af de amerikanske militæruddgifter, som ikke kun afslører den iboende ødselhed i oppustede militæruddgifter, såsom Pentagon-fly med prismærker på "900 millioner dollars", men også det faktum, at penge under visse omstændigheder vil blive brugt vildt, men tilbageholdt, hvis deres anvendelse faktisk betyder et fremskridt for det menneskelige potentiale hos den amerikanske arbejdsstyrke og vælgere.

Det vil briterne ikke tillade i nogen regering, hverken republikansk eller demokratisk. Og det er derfor, USA stemmer, som de gør i FN i spørgsmålet om våbenhvile; hvorfor USA stadig forsøger at sende titusindvis af milliarder af dollars til Ukraine, når Ukraine er en militært tabt sag; og hvordan USA kan bruge 2 milliarder dollars på en krig i Afghanistan og stadig tabe. Vi må frigøre USA's sind for at standse den selvdestruktion....

Mod dette perspektiv har den seneste række af afstemninger og debatter, der har fundet sted i FN, især FN's generalsekretær António Guterres' handlinger, givet verdens regeringer moralske grunde til at overveje at vedtage løsninger på krige, som dem i Gaza og Ukraine, med ideer som Zepp-LaRouches Ti Principper. Konferencer som den der blev afholdt i Nicaragua i den forgangne weekend, især når de er forbundet med kampagnen for uafhængige amerikanske kandidater til høje embeder som Diane Saxe, kan sprænge den beslutningsmæssige proces, en proces, der næres af en ny fremtoning af reel moral, som udtrykt i FN-processen, der må støttes fuldt ud overalt, og især i USA.

Billede: offentligt domæne